

ס. 17 מכיר בניכוי הוצ' מההכנסה בכדי לחשב את ההכנסה החייבת. 4 שלבים להכרה בהוצ' כברת ניכוי: 1. נעשתה באותה שנת מס 2. המבחן האינצידנטלי (א.ז. וארכיאולוגי): נעשתה לשם הפקת ההכנסה כחלק אורגני מייצורה וכן הוצ' כרוחות ושלובות (ס. 32), לפי **ורד פרי** המבחן האינצידנטלי הוא מבחן עזר ויש לבחון לאור תכליות דיני המיסים. 3. אינה הוצ' מעורבת (ס. 17, **מזרחי**) 4. מדובר בהכנסה שוטפת פירותית ולא הונית. הוצ' הונית לא תוכר בניכוי לפי ס. 32(4,3) אלא במקרים בהם יש פחת כפי שאפרט. 1.1 ס. 32(15) מציין שהוצ' לימודים לא יחשבו כברות ניכוי מלבד אם מדובר בהשתלמות מקצועית. על הנישום להוכיח שמדובר בהשתלמות מקצועית שמטרתה שמירת הקיים כך שיתקיים המבחן האינצידנטלי. (**מזרחי**) הנישום יטען שמדובר בהשתלמות הקשורה למקצועו של העובד- סייבר. הפ"ש יטען שהאוני' יקרה כך שגובה ההוצ' אינו נדרש לשם שמירה על יכולתו המקצועית של העובד. הנישום יטען לפי **וולף** שהשתלמות קשורה בהפקת ההכנסה ולא ברכישת מקור, היוודעות להתפתחות המדע אינה בגדר רכישה חדשה אלא שמירת הקיים ולכן ההוצ' פירותית (חשין במיעוט מתנגד). הפ"ש יטען שיש בכך רכישת השכלה חדשה שכן העובד יתוודע לתחומים חדשים המלמדים על ממד הוני ושגיון נחשב עובד טוב ואינו זקוק לכך. הפ"ש יטען לחילופין שמדובר בהוצ' מעורבת, נקבע **בבן עזר** שהוצ' מעורבת לא ניתנת לניכוי, אך **במזרחי** נקבע שבמקרים בהם ניתן לכמת ניתן להכיר בחלק העסקי כבר ניכוי אם הוא עיקרי. הפש יטען שלא ניתן לכמת את הרווח האישי מההשתלמות. באם יקבע שלא מדובר בהשתלמות מקצועית אציין **שבלייזר** נקבע שגם אם מדובר בהשכלה שהמעסיק חייב את העובד לקחת יש אינטרס אישי של העובד למשל בכך שלא יפוטר ו**ביהב** נקבע שהוצ' לימודים הן לכל הפחות השבחה של נכס קיים. ולכן גם אם המעסיק מחייב הן לא ינכו. 1.2 הפ"ש יטען שמנהל עסקים אינו קשור בייצור ההכנסה יש כאן רכישת השכלה חדשה, לא מדובר בשמירה על הקיים אלא השבחה המלמדת על אופי הוני. אין חיוניות בתואר שכן העובד הוא שביקש להירשם ללימודים. בבנק יחב ומזרחי נקבע שתואר שני זוהי רכישה הונית שכן זוהי השכלה רחבה. במיוחד כאן כאשר ג'ון לא ידע דבר ולא למד באוני'. 1.3. מבחן להבדיל בין הוני לפירותי הוא לפי המועד כאשר הוצ' טרם פתיחת העסק ככלל יהיו הוניות (**שלמה**, **ארכיאולוגי**) בפרט כשאלו הוצ' לימודים (**מרגלית**). יראו עסק כקיים במועד שבו הוא בשל להפקת רווחים (**שלמה**), נראה שבזמן הלימודים העסק לא היה פעיל ולכן לא ניתן לראותו כמפיק פירות. מנגד הנישום יטען שהלימודים נדרשים לצורך פתיחת העסק ושהוצ' הקשורות במישרין לעסק שההוצ' לפני פתיחתו וטרם הפקת הרווחים יוכרו כהוצ' בייצור הכנסה (**סידיס**). **ביהב** הוצ' לימודים לא הוכרו כברות ניכוי. ובמקרה דנן לא מתקיים חריג השתלמות מקצועית. בנוסף נקבע שאם יש הוצ' מעורבת על הנישום להוכיח איזה חלק ממנו דרוש לצורך העבודה, כאן קשה לכמת ולכן סביר שלא ינכו (לעיל) **שאלה 2**: א. קורקינט: הנישום יטען שמדובר כאן בהוצ' להפקת הכנסה ולא להפקת עבודה (**אליל**) מופסה יטען שזה מייעל את העבודה ומגביר את הפקת ההכנסה ולכן חלק מהליך ייצור ההכנסה (אם תשלום שעתה לעומת הספקי). אם זה להפקת עבודה זה לא בר ניכוי (א.ז.). הפ"ש יטען שזה לא חלק אורגני אלא עקיף ולכן לא בר ניכוי. קיים 2 סוגי הוצ' (**וולף**): 1. שתכליתן לשפר או לייצר נכס הון יחשבו הוניות ולא יותרו בניכוי: הפ"ש יטען שההוצ' הונית שכן מדובר ברכישת "מכונה" להפקת ההכנסה שנועדה ליצור תשתית לפעילות העסקית, מדובר בהשבחה של ההון הקיים שכן הקורקינט החליף את האופניים. 2. תכליתן שימור הקיים – פירותית: הנישום יטען שההוצ' פירותית שכן מסייעת להצמיח הכנסה ומתחזקת את מנגנון הייצור השוטף, קשורה למהלך השוטף של העסק (**ארכאולוגי**). אם תוכר כהונית יוכרו רק הוצ' בשימור הקורקינט – הוצ' פחת (ס. 21). הנישום יטען שניתן לנכות בשל ס. 17(3) שהקורקינט מהווה חלופה של כלי שרת (האופניים

המסייעים בייצור ההכנסה), זוהי טענה חלשה שכן מדובר בחילוף כללי אחר לחלוטין ולא חידוש הקיים (**קופארטיב**). הקורקינט של מופסה: יטען שמדובר בהוצ' להפקת הכנסה שכן בעזרתם הוא מפיק יותר פירות בשעת עבודה. אך ניתן לטעון שמדובר בייצור העבודה שלו שכן באמצעות הקורקינט יכול להתנייד במקום העבודה. אפשר להגיד שההוצ' מעורבת, מופסה יטען שלפי מזרחי כאשר ניתן לכמת את הרכיב העסקי והוא העיקרי ניתן להכיר בהוצ'. יתכן שהשימוש של הילד יחשב כעסקי כי הוא מאפשר למופסה לעבוד אך ס. 32 לא מכיר בכך. **ב**. החלפת הסוללות תחשב להוצ' פחת שכן יש בה שימור המצב הקיים ומניעת קלקול הנכס המוכרת כהוצ' בס. 17(3) (**וולף**). לפי **ארטן** יש להבחין בין תיקון לחידוש כאשר חידוש יהיה הונאי. 3 מבחנים: 1. חלק עיקרי או טפל: הפש יטען שעיקרי שכן לולא סוללה הקורקינט לא שווים **בקופראטיב** מנוע משאית הוכר כעיקרי. הנישום יטען שיש עוד חלקים עיקרי 2. הוצ' רגילה וחוזרת בחיי נכס ארוכים: התיקון נעשה מידי שנתיים ומתיר החזקת קורקינט לטווח ארוך. 3. גודל ההוצ' לעומת ערך הנכס: הסוללה עולה 200 לעומת הקורקינט שעולה 1000. ס. 4)32(4) אומר שהשבחה היא הונית. **ג**. האם אי תחרות לצורך הפקת הכנסה: התשלום במקרה דנן ניתן בגין הסכם אי התחרות (**רז**) חזקה שתשלום מעובד למעביד הוא הכנסת עבודה לפי **ס. 2(2)** ולכן ההתחייבות לא לעבוד בעבודה מסוימת יכולה להיחשב הכנסה ובמקביל תחשב כהוצ' של החברה לשמירה על עסקיה (**וינשטוק**). הנטל להוכיח הפוך על הפי"ש. הנישום יטען שיש קשר הדוק בין הפיזיו על אי תחרות לבין השכר שקיבל העובד. הנישום יטען לפי **עוף חיפה** שהסכמי אי תחרות הם פירותים כי אין בהם דבר המספק הנאה מתמדת לחברה, כישוריו של סקאר אינם בגדר נכס כי הם לתק' מוגבלת 10 שנים (**וינשטוק**) מנגד שם נקבע ניתן לראות הסכם זה כמכירה של הונו האנושי של סקאר כך שהוני **ס. 88**. כאשר ריווח הון יכול להתפרש כהכנסת עבודה הוא יפורש כך (**וינשטוק**). אם תחשב הונית הנישום יטען שיש שימור המצב הקיים מפני תחרות שתרסק אותה ולכן זה בר ניכוי (לא הוכרע **בעוף חיפה**). **ד**. אגף חדש: מטרת ההוצ' עסקית לצורך פיתוח החברה אך האגף כשלעצמו הוא רכישה הונית, כי מדובר ברכישת מבנה לטווח ארוך, שאינו ניתן לניכוי לפי **ס. 32(3)** ומטרתו יצירת הון: משיכת עובדים לחברה. רכישת נכס מקרקעין זו הוצ' הונית ויוכרו רק עלויות פחת (**פי גלילות**). גן ילדים: **בס 32** מציינת מצוין שהוצ' השגחת ילדים אינן מוכרות בניכוי. הנישום יטען שהוצ' זו קשורה בייצור ההכנסה ואינה השגחה שכן היא הוצ' שיווק שבאמצעותה ניתן למשוך עובדים שיעבדו אצלו ויפיקו הכנסה. יטען **לורד פרי** ההלכה לפני התיקון: נקבע שהוצ' השגחת ילדים בעלת זיקה ממשית וישירה לייצור ההכנסה, כי בלעדיה הורים לא יכולים להפיק הכנסה. נקבע שמבחן האינצידינטלי הוא מבחן עזר ואף שאין מדובר בחלק אורגני מייצור ההכנסה לאור תכליות החוק זה יחשב. הוצ' על עובד שבן זוגו אינו עובד לא תוכר. מדובר בהוצ' מעורבת שכן חלק מההטבות הן תוספת על ההשגחה, יש ערך מוסף בתוכן שניתן יש לכמת לפי אמת המידה בגנים הציבוריים. הוצ' משפט: הוצ' משפטית תחשב חלק מייצור ההכנסה (**ארכאולוגי**): 1. העילה נוצרה במהלך הפעילות העסקית של הנישום – יטען שהעבירה נעשתה תוך רכישת מבנה חדש. 2. תכלית ההוצ' היא שימור או השבחה של נכס קיים השייך לנישום. הנישום יטען שהזיכוי מטרתו לשמור על הקיים- לא לפגוע בשם החברה וכן משיכת עובדים אליה. הפי"ש יטען שהשיווק במשיכת עובדים הינו השבחה ולא בשימור ושהרשעת רפיקי לא תפגע במוניטין. וכן שמדובר בעברה אישית ומטרת שימור הקיים לא רלוונטית מאחר ומתגמדת לצד ההגנה על חירות הנישום ושמדובר בהוצ' מעורבת טובת רפיקי וטובת העסק. בנוסף זה נוגד את תקנת הציבור המחריגה הכרה בהוצ' (**ארכאולוגי**) הנישום יטען שבמילר נקבע שעברה בעלת י. נפשי של רשלנות מוכרת כעסקית. אם מדובר בהשבחה ההוצ' הונית לא תותר בניכוי אלא אם יוכיח שפירותיות.